

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. A. E.**
státní příslušnost Marocké království
toho času pobytem ZZC Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234,
739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2024, č. j.MV-113647-3/OAM-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- Žalobce se domáhal žalobou doručenou soudu dne 12. 8. 2024 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva a žalovaný postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, když nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle žalobce dále žalovaný porušil základní zásady správního řízení. Žalovaný pomíjí subjektivní aspekt osoby žalobce. Ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu nezbavuje žalovaného procesních povinností v souladu s azylovým zákonem a správním řádem. Žalovaný nehodnotil veškeré okolnosti, které žalobce v řízení sdělil.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce podal již čtvrtou opakovanou žádost, přičemž v projednávané věci nevystaly žádné okolnosti, vedoucí k závěru o podstatných změnách v zemi původu.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal nejprve dne 8. 4. 2021 o udělení mezinárodní ochrany, přičemž žádost byla posouzena jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, a to rozhodnutím ze dne 20. 5. 2021. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 12. 5. 2022, č. j. 22 Az 25/2021 zamítl. Další žádost podal žalobce dne 5. 7. 2022, když tato byla posouzena jako nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o ní bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 8. 2022 zastaveno. Třetí žádost o mezinárodní ochranu podal žalobce dne 25. 7. 2024, přičemž řízení o ní bylo zastaveno podle § 11a odst. 3 zákona o azylu rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 7. 2024.
5. Následně podal žalobce nyní projednávanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 30. 7. 2024. Tuto svou žádost nikterak neodůvodnil.
6. Žalovaný řízení o této žádosti zastavil napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Na úvod musí krajský soud připomenout, že již v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78 NSS vysvětlil, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“ Krajský soud proto přezkoumal napadené rozhodnutí právě jen optikou žalobcem vznesených žalobních bodů, a to v míře odpovídající jejich precizaci. Žalobcovy námitky jsou totiž veskrze obecného charakteru, bez bližší specifikace konkrétního dotčení na jeho právech.
9. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38 vymezil, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní

z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.

10. Napadené rozhodnutí přitom uvedené podmínky bez dalšího splňuje.
11. To, že žalobce neuvedl žádné důvody, tedy nejen ty, které nemohl uplatnit ve svých předchozích žádostech, je zřejmé již ze samotné žádosti a žalovaný tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí správně uvedl. Nemůže tak být důvodná námitka žalobce, že žalovaný nehodnotil veškeré okolnosti, které žalobce v řízení *sdělil*, neboť žalobce nesdělil vůbec ničeho.
12. Pokud se týče situace v zemi původu, žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně vysvětlil, že v této otázce vycházel z informací o Maroku, zejména pak z informace OMAP ze dne 16. 5. 2024 a informace MZV ČR ze dne 25. 10. 2023. Z těchto podkladů učinil žalovaný závěr, že od žalobcovy poslední žádosti nedošlo v zemi původu k žádné změně bezpečnostní či politické situace, která by opravňovala opakované posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Ostatně, žalobce proti uvedenému posouzení žalovaným nevznnesl v žalobě žádné konkrétní relevantní námitky.
13. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí, což vyplývá ze správního spisu. Krajský soud vyhodnotil námitku, že žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a zejména nezohlednil žalobcem uvedené skutečnosti, s ohledem na její obecnou formulaci a s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí a podkladů, ze kterých žalovaný vycházel, jako nedůvodnou.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná [§ 32 odst. 8 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu].

Ostrava 30. září 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce